

داستان یک باشگاه فوتبال که طرفدار محیط زیست است

سبزترین باشگاه دنیا

گزارش

«فارس‌ت‌گرین راورز» یک باشگاه فوتبال معمولی نیست. این تیم روی زمینی بازی می‌کند که از چمن ارگانیک ساخته شده است. پنل‌های خورشیدی روی سقف ورزشگاه نصب شده‌اند و نور پروژکتورها از آنها تأمین می‌شود و در نزدیکی ورزشگاه هم منطقه حیات وحش قرار دارد.

طرفداران انگلیسی همیشه دوست داشته‌اند بین دو نیمه چیزی بخورند و اگر طرفداران فارس‌ت‌گرین راورز بخواهند این کار را انجام دهند، یک منوی صددرصد گیاهی برای‌شان وجود دارد. خود بازیکنان هم در ورزشگاه محصولات حیوانی مصرف نمی‌کنند.

این باشگاه که در لیگ دو انگلیس (دسته چهارم) بازی می‌کند، کرین تولید نمی‌کند و اثری بر محیط زیست به جا نمی‌گذارد.

آنها همچنین مجوز لازم را کسب کرده‌اند تا اولین ورزشگاه تمام چوبی دنیا را بسازند. این ورزشگاه که ۵ هزار صندلی خواهد داشت را شرکت معماران زها حدید طراحی کرده است. انرژی آن هم کاملاً از منابع تجدیدپذیر حاصل خواهد شد.

باشگاه فارس‌ت‌گرین در نیلزورث قرار دارد که شهری کوچک در منطقه گلوسترشایر است. آنها تا حدی به محافظت از محیط زیست وفادار بوده‌اند که فیفا لقب «سبزترین باشگاه فوتبال در دنیا» را به آنها داده است.

ماجرای آنها از سال ۲۰۱۰ شروع شد؛ زمانی که دیل وینس، رئیس فعلی باشگاه ریاست آن را بر عهده گرفت. در آن هنگام، فارس‌ت‌گرین دچار بحران مالی شده بود. وینس مؤسس شرکت اکوتوریستی است که تأمین‌کننده انرژی سبز است. او البته قصد نداشت مدیریت کارها را در باشگاه به دست بگیرد، ولی می‌گوید به شکلی ناخواسته و خوشایند درگیر این موضوع شده است: «ما برنامه نحوه اداره باشگاه را بلافاصله نوشتیم و به این فکر کردیم که اگر قرار باشد یک باشگاه فوتبال را اداره کنیم، این کار را مطابق عقاید و اصول خود انجام خواهیم داد. ما گفتیم روی پایایی کار خواهیم کرد، و چرا با طرفداران فارس‌ت‌گرین و دیگر هواداران فوتبال و ورزش درباره این موضوع صحبت نکنیم؟»

فارس‌ت‌گرین با کاهش تأثیرات کرین در تأمین انرژی، حمل‌ونقل بازیکنان، و تأمین غذای آنها، نه تنها تبدیل به باشگاهی دوستدار محیط زیست شد، که توجه جامعه بین‌الملل را هم برانگیخت. وینس می‌گوید این باشگاه حالا در ۵۰ کشور

طرفدارانی دارد: «بازی آخر ما را پنج کشور بخش کردند. این توجهی است که به ما جلب شده است و به نظرم به دلیل ترکیب فوق‌العاده‌ای است که از محیط زیست و اداره یک باشگاه فوتبال ساخته‌ایم. ما نه تنها نوع جدیدی از اداره باشگاه‌های فوتبال را به دنیا معرفی کردیم، بلکه دسته جدیدی از هواداران را هم ساختیم.»

اما همه تغییرات برای طرفداران جذاب نبوده است. وینس می‌گوید برخی از آنها از گیاه‌خواری در ورزشگاه راضی نیستند: «گیاه‌خواری امروزه تبدیل به مفهومی رایج شده اما ۱۰ سال پیش اینطور نبود. این موضوع کمی بهت‌آور است، به‌ویژه در فوتبال. این یکی از دلایلی بود که می‌خواستیم در فوتبال دست به چنین کاری بزنیم، چون فوتبال یکی از جاهایی است که انتظارش را ندارید که گیاه‌خواری رواج پیدا کند. ما هر دو هفته یک‌بار در ورزشگاه خودمان برای دو ساعت حضور پیدا می‌کنیم و می‌خواستیم که هواداران مان بیایند و چیزی متفاوت را تجربه کنند و این اتفاق هم افتاد.»

بسیاری از بازیکنان فارس‌ت‌گرین و همچنین خانواده‌های‌شان حالا گیاه‌خوار شده‌اند. البته وینس می‌گوید الزامی در این زمینه وجود ندارد: «ما به بازیکنان مان نمی‌گوییم چه بکنند. ما آنها را تشویق به این کار می‌کنیم و می‌گوییم که گیاه‌خواری چه تأثیر مثبتی در عملکردشان دارد. ما آنها را تشویق می‌کنیم که خوب زندگی کنند و نخوردن محصولات حیوانی یکی از عناصر کلیدی این زندگی است. ما با بازیکنان مان همانطور رفتار می‌کنیم که با طرفداران مان و افراد دیگر رفتار می‌کنیم. ما به آنها نمی‌گوییم چه کنند، بلکه کارهای خودمان را به نحوی انجام می‌دهیم که به نظرمان باید اینطور باشد.»

وینس همچنین می‌گوید دوستدار محیط زیست بودن هزینه بیشتری نسبت به روند معمول ندارد و در واقع استفاده از پنل‌های خورشیدی باعث شده هزینه‌های اجرایی مانند هزینه برق کاهش یابد. جدیدترین حسابرسی باشگاه که در این ماه انجام شد، نشان می‌دهد فارس‌ت‌گرین در سال مالی منتهی به ۳۰ آوریل ۲۰۱۹، پیش از مالیات تنها ۸۰۰ هزار پوند ضرر داشته است و گردش مالی باشگاه ۵ میلیون پوند بوده است. این ضرر به دلیل آن بوده که انتقال یکی از بازیکنان منتفی شده است اما باشگاه در سال مالی قبل از آن سودآور بود و وینس می‌گوید در سال بعد هم سوددهی برقرار خواهد شد.

اما اگر تیم‌های فوتبال بتوانند اثر خود بر محیط زیست را کاهش دهند و طرفداران جدیدی جذب

کنند و رسانه‌ها هم خبرهای آنها را بدون هزینه اضافی کار کنند، چرا باشگاه‌های بیشتری به سراغ این کار نمی‌روند؟ وینس می‌گوید: «مسئله اصلی عدم آگاهی است. به نظرم در چند سال گذشته، آگاهی افزایش یافته و ما تماس‌های بسیاری از سایر باشگاه‌های فوتبال و همچنین باشگاه‌ها و سازمان‌های ورزشی داشته‌ایم. همه به کاری که ما داریم انجام می‌دهیم علاقه‌مند شده‌اند و می‌خواهند ببینند که خودشان چه کارهایی می‌توانند انجام دهند.»

فوتبال در سال‌های اخیر درآمد بسیاری داشته اما اثر مخرب آن بر محیط زیست هم زیر تیغ انتقادات قرار گرفته است. انتقاد زیادی از مسابقات یورو ۲۰۲۰ شده که قرار است در چندین کشور اروپایی برگزار شود. به این ترتیب طرفداران و تیم‌ها باید نسبت به زمانی که مسابقات در یک کشور برگزار می‌شود، پروازهای بیشتری داشته باشند. در فصل گذشته لیگ اروپا هم دو باشگاه لندنی جلسی و آرسنال به باکو، پایتخت آذربایجان سفر کردند تا فینال را برگزار کنند.

یوفا هم مانند فارس‌ت‌گرین در برنامه اقدام ورزش برای شرایط اقلیمی سازمان ملل حضور دارد. وینس می‌گوید مذاکراتی با یوفا انجام شده و به نظرش در آینده اوضاع بهتر خواهد شد. او همچنین می‌گوید باشگاه‌های بزرگ‌تر می‌توانند استثناهایی برای خود قائل باشند: «اگر در لیگ برتر بودیم و یک بازی اروپایی داشتیم که نمی‌شد با قطار سفر کنیم، شاید قبول می‌کردیم که پرواز کنیم و تأثیر کرین خود را افزایش دهیم. در زندگی مهم است که مطلق‌گرا نباشید، به‌ویژه در این مبارزه علیه تغییرات اقلیمی، چرا که افراد زیادی هستند که از این مطلق‌گرایی برخی سوءاستفاده می‌کنند و می‌گویند به این دلیل حاضر نیستند کاری در این زمینه انجام دهند. آنها کارهای این افراد را بهانه قرار می‌دهند. به نظرم بسیار مهم‌تر این است که هر کاری که می‌توانیم انجام می‌دهیم اما قرار نیست در جاهایی که کاری از دست ما بر نمی‌آید درگیر جزئیات شویم.»

وینس بر این باور است که این مسئولیت بر عهده سایر باشگاه‌ها هم هست: «باشگاه‌هایی فرصت را دارند که با طرفداران شان صحبت کنند و به آنها بگویند دارند چه کارهایی انجام می‌دهند و چرا این کارها را می‌کنند و به این ترتیب تغییرات بزرگی را رقم بزنند. فوتبال در برابر نژادپرستی و مسائل دیگر ایستاده است. ما باید در مقابل بحران محیط زیست هم بایستیم.»

منبع: فوربز

بله، عقاب به پرواز درآمده. برخلاف آنچه خیلی‌ها پیش‌بینی می‌کردند، خیز لاتزیو بی‌توقف ادامه دارد و پیروزی ۲ بریک برابر اینتر در بازی این هفته کیفیت یک تیم مدعی قهرمانی را به نمایش گذاشت. ترکیب دو تیم (در بیشتر دقایق ۱-۱-۵-۳) بازتاب رقیب بود و برای همین اکثر نیمه اول یک جنگ تاکتیکی تمام عیار شد که حرفه‌ای‌ها عاشقش هستند و تماشاگران معمولی آن را خسته‌کننده توصیف می‌کنند. این نگرش تاکتیکی سی‌مونه اینترآگی مربی لاتزیو بود: قبل از هر چیز خودتان را نیاززید، اگر مجبور شویم بازی را می‌بندیم اما هم‌زمان اجازه می‌دهیم نفرات مستعد تیم‌مان به سمت جلو بروند اگر راهی پیدا کنند، نمونه‌اش ضربه رعدآسای سرگی میلینکوویچ ساویچ بود که چارچوب دروازه اینتر را به لرزه درآورد.

لاتزیو که اواخر نیمه اول دروازه‌اش باز شد، در وقت دوم ضامنش را کشید. مادر باره فشار بی‌امان و توپ‌های صحیح در محوطه جریمه اینتر حرف می‌زنیم که عادی و بی‌وقفه شد. این حربه در مرکز هر دو گل لاتزیو قرار داشت. دانیله پادلی که به جای سمیر هاندانوویچ مصدوم درون دروازه اینتر بود، نتوانست یک توپ را به درستی و کامل مهار کند و لاتزیو یک پنالتی گرفت که چیروایموویله گلش کرد (تا ۲-۱ بشمرید تا حساب گل‌های ایموویله در لیگ از دستتان نرود)، دومی متفاوت بود که میلینکوویچ ساویچ با کنترل عالی و شوت خود دروازه پادلی آسیب‌پذیر را باز کرد اما این یکی هم بعد از فشار مستمر روی اینتر به دست آمد.

اگر فوتبال ژیمناستیک بود و تکلیف بازی‌ها را امتیاز داوران مشخص می‌کرد، بدون تردید بهترین جایگاه سری A به لاتزیو تعلق داشت. البته نیست و شما باید در زمین برنده شوید و امتیاز بگیرید. اینکه آنها یک هفته تمام برای هر بازی وقت دارند چون مثل یوونتوس و اینتر تعهد اروپایی ندارند، قطعاً کمک‌شان می‌کند. آنچه بیشتر این تیم را یاری می‌کند، نبوغ تاکتیکی اینترآگی و استحکام دفاعی‌شان است به علاوه کیفیت بازیکنانی که بازی‌ها را برایشان در می‌آورند. لوویز آلبرتو در تمام فصل فرمانده خط میانی تیم بوده و حالا میلینکوویچ ساویچ هم قدرت پیدا کرده. مهم نیست چه کسی، مهم این است که یک نفر بار تیم را به دوش بکشد.

درباره اینتر، می‌توانید نبودن هاندانوویچ را بهانه کنید. اگر او بود این بازی را نمی‌باختند به خاطر اینکه خیلی بهتر از پادلی منطقه‌اش را مراقبت می‌کند اما اینها نمی‌تواند برای کونته که انتخاب‌های اشتباهی داشت، بهانه باشد. در دفاع، میلان اشکرینیار در این فصل افت کرده و ترجیح دادن تجربه دیگو گودین به قدرت بدنی آلساندرو باستونی نتیجه عکس داشت. شاید بیشترین توجه به استفاده محدود از کریستین اریکسن است. اینتر قبل از انعقاد قرارداد با اریکسن درگیر یک ماجرای طولانی شد، وقتی اینقدر اصرار دارید یعنی بازیکن برایتان مهم است با وجود این اریکسن در پنج بازی حضور داشته که فقط در یکی از آنها در ترکیب اصلی بوده. ساده است، وقتی از اریکسن و استقانو سنسی خبری نیست، نباید توقع خلافت زیادی از این تیم داشته باشید. کونته در این مورد پاسخ عجیبی داد: «اوبه اندازه کافی برای بازی در خط میانی سه نفره کار نمی‌کند.» این برای کسانی که بازی سال قبل او در تاتنهام را دیده‌اند، شگفت‌انگیز است. کونته ادامه داد: «ما تا اینجا بدون او آم‌دیم» و «یک بازیکن تفاوتی ایجاد نمی‌کند».

اریکسن تفاوت ایجاد می‌کند به خاطر آنکه توانایی‌های متفاوتی نسبت به نفرات در دسترس شما دارد و اگر شما غیر از این فکر می‌کردید او آخر هر بازی که نیاز به تغییر دارد، او را نمی‌آوردید. اگر واقعاً تفاوتی ایجاد نمی‌کند، چرا زمین و زمان را برای گرفتنش به هم دوختید؟

منبع: ESPN